

ského súdu zo dňa 12. októbra 1934, jednak bol nariadený výkon trestu uloženého mu rozsudkom krajského súdu v N. (v zemi Moravsko-sliezskej) zo dňa 28. marca 1933; tým sťažovateľ zrejme uplatňuje dôvod zmätočnosti podľa § 385, čís. 2 tr. p.

Pri preskúmaní tohoto zmätku najvyšší súd zbadal, že usnesenia oboch nižších súdov trpia formálnou vadou podľa § 384, čís. 4 tr. p., ku ktorej treba brať zreteľ vždy z úradnej povinnosti.

Súdy nižších stolíc, rozhodujúce vecne o otázke podmiennečného odsúdenia, prekročily totiž obor svojej pôsobnosti, vymedzený im v tomto prípade predpismi § 6, čís. 4 zák. o podmiennečnom odsúdení.

Ako plynie z rozsudku krajského súdu v N. zo dňa 28. marca 1933, bol obžalovaný posúdený pre zločin podvodu na 2 mesiace žalára, ktorý trest mu bol podmiennečne odložený na dobu 3 rokov.

Predmetom rozsudku krajského súdu v M. zo dňa 12. októbra 1934 je však čin spáchaný pred rozsudkom krajského súdu v N. totiž dňa 9. mája 1932, a zavedením tohoto trestného pokračovania bola v smysle § 18, odst. 1 zák. č. 562/1919 Sb. z. a n. predĺžená skúšobná doba určená citovaným rozsudkom krajského súdu v N. až do ukončenia tohoto pokračovania. Skúšobná doba ešte neuplynula, lebo vo veci zavedenej u krajského súdu v M. nebolo ešte vynesené pravoplatné rozhodnutie o tom, či má byť trest podmiennečne odložený, alebo nie.

Pre prípad, kde bol pachateľ už podmiennečne odsúdený a v skúšobnej lehote znova odsúdený pre čin spáchaný pred prvým podmiennečným rozsudkom, ustanovuje § 6, čís. 4 zák. o podmiennečnom odsúdení pre obor práva platného na Slovensku, že rozhodne súd menovaný v § 518 tr. p. v medziach §§ 1 a 2 zák. č. 562/1919 Sb. z. a n. o tom, či má byť podmiennečne odložený trest úhrnný, ustanovený podľa § 517 tr. p., alebo nie.

Rozhodovali-li súdy nižších stolíc mimo pokračovania podľa §§ 517, 518 tr. p. o podmiennečnom odsúdení, neboly k tomu oprávnené, prekročily obor svojej pôsobnosti a spôsobili tým zmätok podľa § 384, čís. 4 tr. p., ktorého je treba dbať vždy z úradnej povinnosti.

Preto postupoval najvyšší súd podľa § 34, odst. 1 por. nov., zrušil vadné rozhodnutie a prikázal rozhodnutie o podmiennečnom odsúdení súdu k tomu príslušnému.

Neprekáža horeuvedenému zákonnému postupu úprava daná vrchným súdom v rozsudku vynesenom vo veci vedenej u krajského súdu v N. v tom smysle, že krajský súd má pri postupe podľa § 6, čís. 4 zák. č. 562/1919 Sb. z. a n. rozhodnúť o tom, či majú byť vykonané oba tresty, alebo či má byť podmiennečne odložený tiež trest dodatočne prisúdený, lebo podľa hore uvedených táto úprava vrchného súdu sa protiví zákonu platnému na Slovensku.

Čís. 6002.

Rozsudok porotného súdu i s celým pokračovaním je zmätočný podľa § 29, čís. 3 por. nov., ak bral na riešenie veci účasť a vynesenia rozhodnutia sa zúčastnil porotca, proti ktorému bolo v dobe hlavného

pojednávania nariadené trestné pokračovanie pre zločin, takže nemal byť pojatý ani do soznamu porotcov.

(Rozh. zo dňa 16. októbra 1937, Zm IV 449/37.)

Srov. rozh. čís. 5818 Sb. n. s. tr.

N a j v y š š í s ú d v trestnej veci proti A., obžalovanému zo zločinu ťažkého ublíženia na tele so smrteľným výsledkom, vyhovel zmätočnej sťažnosti, pokiaľ bola uplatnená podľa § 29, čís. 3 por. nov. preto, že vynesenia rozhodnutia sa zúčastnil porotca M., z tohoto dôvodu zmätočnosti zrušil rozsudok porotného súdu s celým pokračovaním, ktoré nasledovalo po úkone zakladajúcom zmätočný dôvod, a uložil kraj-skému ako porotnému súdu, aby vo veci znovu jednal a rozhodol.

Z d ô v o d o v:

Uplatňujúc dôvod zmätočnosti podľa § 29, čís. 3 por. nov., vytýka sťažovateľ, že sa zúčastnili vynesenia rozhodnutia porotcovia M., N. a O., ačkoľvek podľa ustanovenia § 343, čís. 6 tr. p. mali byť z rozhodovania veci vylúčení, lebo v dobe hlavného pojednávania bolo proti nim zavedené trestné pokračovanie.

Podľa ustanovení § 343, odst. 1, čís. 6 a odst. 2 tr. p. nemôže brať účasť na riešení veci porotca, ktorý by nemal byť pojatý do soznamu porotcov — okrem iných dôvodov — preto, že je proti nemu zavedené trestné pokračovanie, alebo proti komu sa táto okolnosť vyskytuje po-zdejšie.

Tento predpis je doplnený ustanovením § 2, čís. 3 zákona zo dňa 23. mája 1919, čís. 278/1919 Sb. z. a n. o zostavovaní soznamu porotcov, podľa ktorého je nespôsobilý k úradu porotcu ten, proti komu sa vedie trestné stopovanie alebo vyšetrovanie pre zločin alebo kto je obžalovaný pre zločin z úradnej povinnosti stíhaný, spáchaný z pohútok zisťných a nečestných, alebo kto má pre taký trestný čin odpykať trest, uložený mu trestným súdom.

Taký dôvod, ktorý podľa citovaných ustanovení zákona by vylučoval porotcov N. a O. z rozhodovania veci, u týchto porotcov sa ne-vyskytuje, lebo podľa obsahu pripojených spisov bolo síce v dobe hlavného pojednávania jednak proti O. u okresného súdu v S. zavedené stopovanie, avšak len pre prečin, resp. prestupok útisku, žaloba však podaná nebola, a jednak proti N. u štátneho zastupiteľstva v B. podané trestné oznámenie pre zločin krivého obvinenia podľa § 227 tr. z., trestné pokračovanie však (ani stopovanie ani vyšetrovanie) proti nemu zavedené nebolo.

Neľze však odopreť oprávnenie zmätočnej sťažnosti, pokiaľ uplat-ňuje dôvod zmätočnosti podľa § 29, čís. 3 por. nov. dotyčne porotcu M.

Z pripojených spisov, vyžiadaných po podaní prevedenia zmätočnej sťažnosti, vychádza na javo, že v dobe hlavného pojednávania bolo

proti menovanému porotcovi u krajského soudu v B. v behu trestné pokračovanie (a to stopovanie) pre zločin podvodu podľa § 50 tr. nov. a § 380 tr. z., ktoré stopovanie bolo štátnym zastupiteľstvom v B. nariadené už 10. októbra 1936 a v dobe hlavného pojednávania, konaného dňa 12. apríla 1937, ešte skončené nebolo. Nemal byť preto M. pojatý už v dobe zostavenia do ročného soznamu porotcov ani do soznamu služebného a bol vylúčený z rozhodovania vecí, a to práve z dôvodu uvedeného v odst. 1 čís. 6 a odst. 2 § 343 tr. p.

Keď však prez to M. sa zúčastnil ako porotca vynesenia rozhodnutia a bral účasť na riešení tejto trestnej veci, je tu daný zmätok podľa § 29, čís. 3 por. nov.

Podľa prevedenia zmätočnej sťažnosti dozvedel sa sťažovateľ o tomto vylučovanom dôvode teprv až po skončení porotného pojednávania a toto tvrdenie nebolo vyvrátené ani obsahom spisov, ani zpravou krajského soudu v B. zo dňa 5. augusta 1937, v tomto smere dodatočne vyžiadanou. Bola preto zmätočná sťažnosť, založená na dôvode zmätočnosti podľa § 29, čís. 3 por. nov., v smysle odst. 2 cit. § uplatnená včas a po zákone.

Čís. 6003.

Jsou-li předmětem pozdějšího rozsudku trestné činy spáchané jednak před vynesením dřívějšího rozsudku, jednak po něm, nelze použití § 265 tr. ř., je-li čin, spáchaný po vynesení dřívějšího rozsudku, podle zásad o souběhu trestných činů (§§ 34, 35, 267 tr. zák.) rozhodný pro výměru trestu v pozdějším rozsudku nebo je-li stejně trestný jako čin spáchaný před vynesením dřívějšího rozsudku.

Ustanovení § 265 tr. ř. nutno však v takovémto případě použití, je-li delikt, spáchaný po vynesení dřívějšího rozsudku, mírněji trestný než delikt spáchaný před jeho vynesením.

(Rozh. ze dne 19. října 1937, Zm II 449/37.)

Soud první stolice, uznáv obžalovaného vinným zločinem krádeže podle §§ 171, 173, 174 II c), 176 II a) tr. zák. a přestupkem nedovoleného návratu podle § 324 tr. zák., vyměřil mu podle § 178 tr. zák. se zřetelem na § 35 tr. zák. trest těžkého žaláře v trvání šesti měsíců, zostřený jedním postem čtrnáctidenně.

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl zmatočnou stížnost obžalovaného, pokud se domáhala použití § 265 tr. ř. vzhledem k rozsudkům krajského soudu v M. ze dne 2. června 1936 a ze dne 31. července 1936 a k rozsudkům okresního soudu v M. ze dne 18. června 1936 a ze dne 10. dubna 1937, vyhověl jí však, pokud se domáhala použití § 265 tr. ř. vzhledem k rozsudku okresního soudu v M. ze dne